

Αριθ. 1620/1988 ΑΠ Τμ. Β`

Προεδρεύων ο κ. Ι. ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, αρεοπαγίτης
Εισηγητής ο κ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ, αρεοπαγίτης
Δικηγόροι οι κ.κ. Ι. Σιδέρης, Λ. Αυδής

(Α π ό σ π α σ μ α): Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε ότι με την από 15.5.1985 σύμβαση των διαδίκων ο αναιρεσίβλητος ανέλαβε την υποχρέωση να εργασθεί ως μουσικός οργανίστας στο κέντρο διασκεδάσεως του αναιρεσειόντος αντί ημερομισθίου 4.500 δραχμών και ότι αυτός από της 13.6.1985 αρνήθηκε να αποδεχθεί την εργασία εκείνου γι` αυτό και υποχρέωσε τον αναιρεσίβλητο στην καταβολή των αποδοχών που αντιστοιχούν στο μετά ταύτα έως της 30.9.1985 χρονικό διάστημα (...).

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 54 παρ. 4, 22 της από 8.8/9.11.83 αποφάσεως του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας (ΦΕΚ Β 672/21.11.1983), που εκδόθηκε κατά τον α.ν. 2520/1940, καταργήθηκε η από 14.11/10.12.1938 απόφαση των Υπουργών Υγιεινής και Δημοσίας Ασφαλείας (ΦΕΚ Β 275/1938) και η υπ` αριθ. 1101/1955 απόφαση του Υπουργού Κοινωνικής Πρόνοιας (ΦΕΚ Β 196/1955). Κατά τη διάταξη του άρθρου 14 της πρώτης από τις παραπάνω υπουργικές αποφάσεις όσοι επιθυμούν να ασκήσουν το επάγγελμα του χειριστού τροφίμων ή ποτών είτε ως ειδικοί επαγγελματίες είτε ως υπάλληλοι ή εργάτες ή βοηθοί αυτών ή απασχολούνται σε επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος και παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο κοινό πρέπει να είναι εφοδιασμένοι με βιβλιάριο υγείας.

Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι οι μισθωτοί που ασχολούνται σε τέτοιες επιχειρήσεις και δεν παρέχουν υπηρεσίες στο κοινό, όπως είναι οι μουσικοί, δεν έχουν την υποχρέωση να εφοδιασθούν με βιβλιάριο υγείας. Έτσι το δευτεροβάθμιο δικαστήριο που δέχθηκε ότι ο αναιρεσίβλητος εργάστηκε ως μουσικός οργανίστας στο κέντρο διασκεδάσεως του αναιρεσειόντος και ότι δεν είχε υποχρέωση να εφοδιασθεί με βιβλιάριο υγείας γι` αυτό και απέρριψε την ένσταση του αναιρεσειόντος περί ακυρότητας της συμβάσεως των διαδίκων ως εκ του ότι ο αναιρεσίβλητος δεν ήταν εφοδιασμένος με βιβλιάριο υγείας, δεν παραβίασε τον παραπάνω κανόνα του ουσιαστικού δικαιού και ο αντίθετος εκ του άρθρου 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ τέταρτος λόγος της αναιρέσεως είναι αβάσιμος.